

(Hjortnæs)

vis overlade til de andre, så kan vi vaske vore hænder. Det er for billigt, hr. minister.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Nu synes jeg, hr. Hjortnæs kommer helt på afveje. Jeg har sagt klart heroppefra, at fjorden skal renses. Det har jeg også et ansvar for som miljøminister ud fra den holdning, der indtages i folketinget. Men hr. Hjortnæs glemmer, at den besluttende myndighed har sagt: det er vi enige i, og det vil vi gøre. Den ene løsning, som vi mener er den rigtige, står over for en anden løsning som et amtsråd mener når det samme mål. Det, jeg har sagt, er: såfremt amtsrådet ikke kan leve op til det ansvar og det løfte, må folketinget tage affære, men ikke før.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S).

Ministeren overrasker mig desværre negativt. Jeg må opfatte ministerens ord sådan, at ministeren ikke på baggrund af debatten her i dag ønsker at tage et initiativ som f.eks. det, jeg pegede på. Ministeren vil altså afvente situationen indtil 1987.

Jeg synes ikke, det er at leve op til sit ansvar som miljøminister. Jeg synes ikke, det er at acceptere og tage konsekvenserne af den debat, der har været ført her i dag. Uanset om ministeren nu mener, at ansvaret i denne sag alene ligger ude hos amtsrådet, er det altså en kendsgerning, at den er her på folketingets bord for anden gang. Det er altså en sag, vi er temmelig optaget af, fordi vi alle sammen gerne – går jeg ud fra – vil have genetableret det gode miljø i Limfjorden. Derfor kan ministeren ikke bare sige: det skubber jeg hen til 1987. Vi må have lov til at forvente, at ministeren som ansvarlig for miljøområdet, også med baggrund i den debat, der har fundet sted her i dag, tager et direkte initiativ over for amtsrådet med henblik på at sikre, at vi får den miljømæssigt bedste løsning for det pågældende område.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg forstår ikke ministerens tyrkertro på det årstal, der hedder 1987. Det fremgår klart af det materiale, som er udarbejdet, at 1987 i hvert fald ikke er et årstal, man kan bruge til

noget som helst, hvis man går i gang nu, og det er ikke særlig sandsynligt, at de investeringer, der skal til i rensningsanlæggene, kommer i gang på denne side af 1985. Hvordan kan ministeren nu sige, at han vil komme efter dem i 1987, hvis vi allerede på forhånd kan se, at det ikke kan lade sig gøre, og da navnlig ikke på grundlag af den målsætning, som jeg stadig væk ikke kan få nogen kommentarer til?

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg skal bare over for hr. Hjortnæs gentage, at jeg vedstår det ansvar, vi har med hensyn til at respektere de lokale myndigheders afgørelse i denne sag. Hvis denne afgørelse ikke fører til det resultat, som vi herinde fastholder det skal føre til, må folketinget gribe ind og sørge for, at resultatet opnås.

Hr. Hjortnæs siger, at jeg har afvist at tage initiativ herfra. Det har jeg overhovedet ikke kommenteret. Såfremt der i folketingsudvalget opstår ønske om, at jeg skal tage initiativer af en eller anden art, har jeg aldrig nogen sinde forestillet mig at ville afvise det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 44:

Forslag til folketingsbeslutning om vandløbslovens iværksættelse. (Tilvejebringelse af regulativer).

Af Lone Dybkjær (RV) m.fl.
(Fremsat 6/3 84).